

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

6. a 7. číslo / 2017

červen a červenec 2017

Karel Hynek Mácha možná tvrdí, že večerní máj je lásky čas, ale to asi nikdy nechodil na základní školu. To vám přece dneska poví každý, že večery v květnu se nesou ve znamení úkolů a učení se na závěrečné písemky.

Je ale pravda, že teplé květnové počasí už rozehřívá kosti i těm největším zimomřivcům a není se tak co divit, že děti už ke konci vyučování nemůžou posedět, jak se těší ven, kde si můžou hrát a sportovat.

I proto se v tomto čísle Školníčku můžete pokochat spoustou fotek ze Dne dětí, kde si (nejen) žáci naší školy vyzkoušeli jaké to je být opravdickým indiánem. Můžu Vám garantovat, že mezi rybařením a lukostřelbou si na nějaké učení ani nevzpomněli!

A i když se za úspěšný rybolov žádné ceny neudělují, dvěma našim žákům se v květnu přece

podařilo trofej získat. Nebyla to žádná vycpaná rybí hlava, ale opravdický pohár, který přivezli až z Rakouska. Kdo to byl a jak pohár vybojovali se dozvíte v posledním dvojčísle tohoto školního roku.

A taky už asi víte, že učit se začneme zase v Glaciale, protože díky nějakým děsným problémům se rekonstrukce trochu protáhla, vlastně protáhne. Není nám to sice jedno, ale je pravda, že je důležitější kvalita než rychlost zkolaudování stavby. Budeme tedy ještě muset nějakou dobu počkat, než se dostaneme do svých domovských lavic.

Nehledě na nějaké to zpoždění, všichni si před ukončením školního roku zcela bezstarostně užili výletů a procházek.

Jeden z příspěvků se týká hmyzu a jeho vývoji, ostatní články jsou o činnostech pyšelských žáků.

Předprázdninové kvaltování

ŠKOLNÍČEK

V polovině měsíce června to vypadalo z pohledu od Glacioly, že všechno probíhá podle plánu. Proto byli všichni, kteří nebyli blíže zasvěceni do problému, přesvědčeni, že další školní rok budou výuku zahajovat třídy ve staronové budově školy.

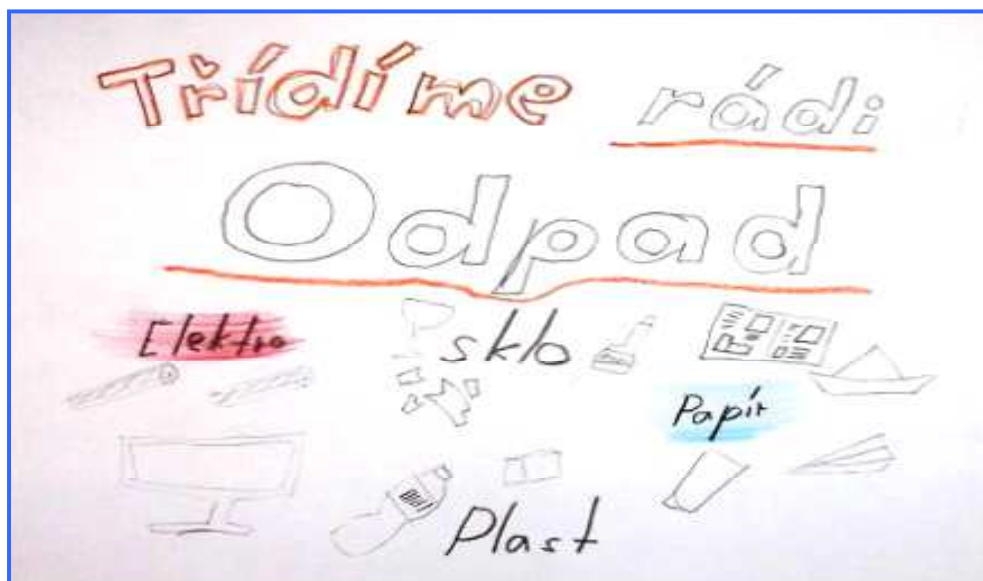

Jenže není všechno zlato, co se třpytí. Z jedné strany se třpytilo, z druhé se stavělo a už bylo jasné, že se díky dodatečným úpravám stěhování „zpět“ odsune až na dobu poprázdninovou. Nezbyvá, než se s tímto novým faktem smířit. Musíme všichni doufat a věřit, že stěhování proběhne ještě v roce 2017 a konec října bude snad definitivním termínem.

Recyklohraní

Posledním úkolem, za který dostala škola body, bylo navrhnout plakát, který by alespoň některé netřídiče přesvědčil, aby změnili své jednání a přidali se k těm, kterým není fuk budoucnost Země.

Další část úkolu byla ozdobit boxy pro sběrače elektrozařízení. Žáci tento úkol splnili a tím se postarali o další nárůst bodového konta.

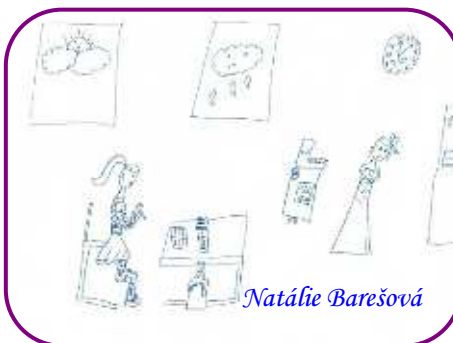

Malovaná přísloví

Ivan Brožík

Natálie Barešová

Natálie Barešová

Carlo Cremonini

Lukáš Láská

Carlo Cremonini

Jan Hruška

Lukáš Láská

Denis Matisko

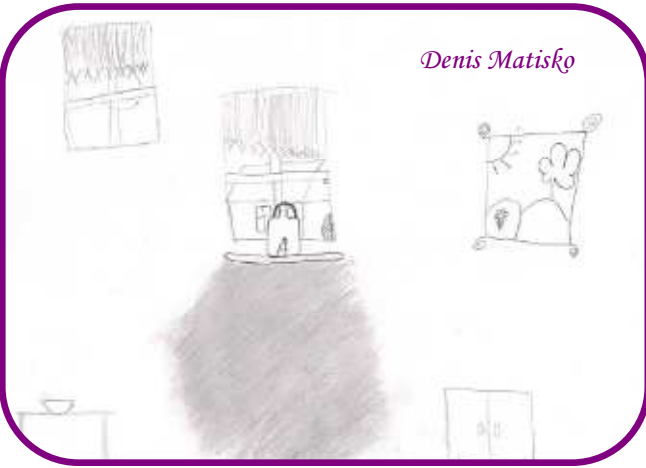
To správné přísloví ke každému
obrázku si vyberte na následující
stránce.

Natálie
Hůlková

Natálie Hůlková

Denis Matisko

Příслови jsou seřazena podle
abecedního pořádku prvního slova.
Pokuste se přiřadit k odpovídajícím
obrázkům.

Bez práce nejsou koláče.

Darovanému koni na zuby nekoukej!

Dobrý přítel, ale špatný pán.

Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

Když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají.

Kovářova kobyla chodí bosa.

Nehas, co tě nepálí!

Nekupuj zajíce v pytli.

Nemaluj čerta na zed!

Není všechno zlato, co se třpytí.

Opakování – matka moudrosti.

Pod lampou je největší tma.

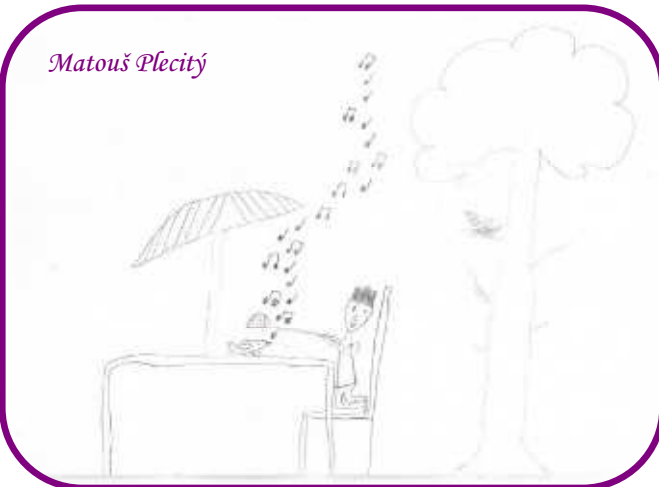
Pýcha předchází pád.

Lepší vrabec v hrsti, nežli holub na střeše.

Těžko na cvičišti, lehce na bojišti.

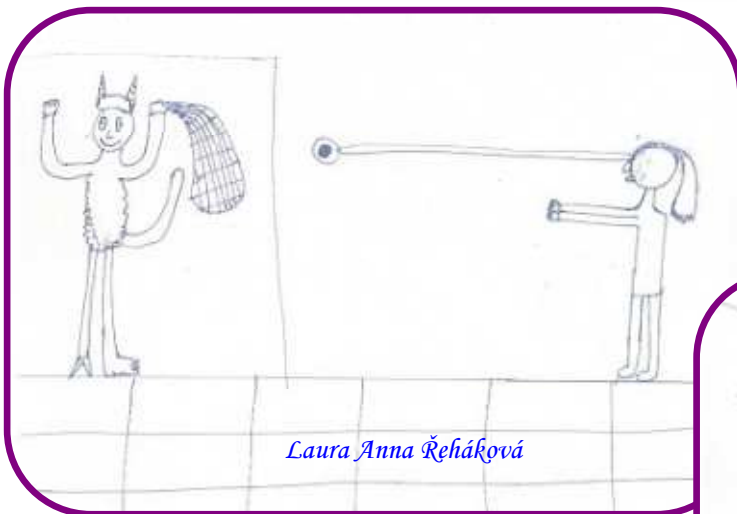
Žádný učený z nebe nespadl.

Matouš Plecítý

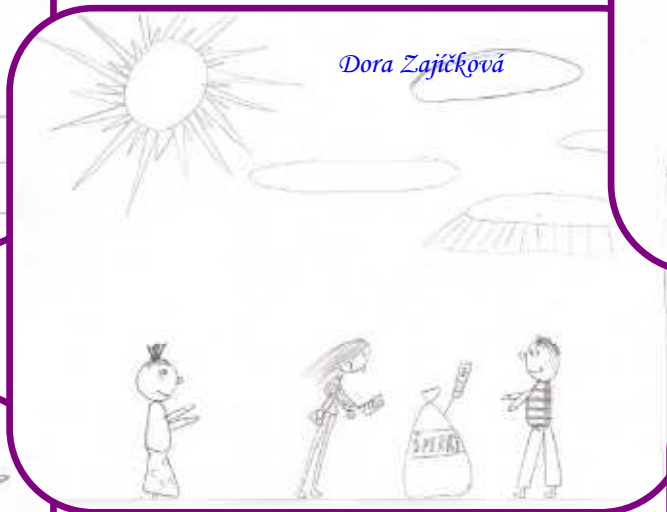

Magdaléna Medřická

Aneta
Táborská

Laura Anna Řeháková

Dora Zajíčková

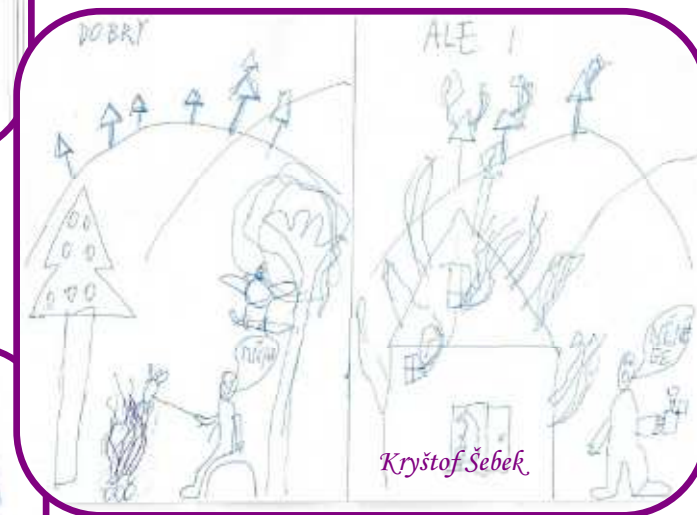
Barbora Marešová

Jan
Kopecký

Laura Řeháková

Kryštof Šebek

Vaří pátáci

Puding

Na puding si připravíme: hrnec, mléko, 1 pudingový prášek, cukr, odměrku, vařečku a 4 malé misky.

V odměrce si odměříme 1/2 l mléka. Nasypeme do něj 1 pudingový prášek, 2 lžice cukru a všechno důkladně rozmícháme. Směs přelijeme do hrnce. Zapneme si sporák a hrnec na něj postavíme. Vařečkou směs mícháme, dokud nezhoustne.

Hotový puding přelijeme do připravených misek.

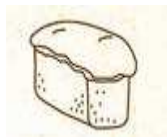

Linda Svobodová

CHLEBA

Adam Šintal

Ingredience: 0,5 kg pšeničné chlebové mouky
0,5 kg žitné chlebové mouky
1 balíček sušeného droždí
kmín, (já dávám 1 čajovou lžičku)
semínka (nejsou nutná)
4 čajové lžičky soli
3 vrchovaté hrnky teplé vody

Těsto: Nejdříve promícháme všechny suché ingredience poté přilejeme 3 vrchovaté hrnky teplé vody. Těsto kyne přibližně 5 hodin.

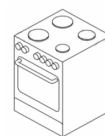
Pečeme: Předehřejeme si skleněný pekáč (i s víkem) na 230°. Když pekáč vytáhneme z trouby, vyklopíme do něj těsto a uhladíme vařečkou. Pečeme přiklopené půl hodiny na 230° a půl hodiny odklopené na 230°, poté necháme vychladnout.

Japonská obrácená buchta

Předehřejí si troubu na 160°. Na sporáku rozpálím kastrol, tam smíchám máslo, smetanový sýr a mléko. Všechno šlehám, dokud nevznikne tekuté těsto.

Poté nechám vychladnout. Přidám do směsi osm žloutků, mouku a škrob. Vše zamíchám. Do jiné misky dáme třináct bílků, které rozšlehám na pěnu. Přidáme cukr.

Obě misky smíchám a naliji do předem připravené formy vyložené pečícím papírem. Formu položím do vodní lázně a peč 25 min.

Barbora Vrabcová

BRAMBORÁKY

1. Nejdříve si připravíme - brambory, 1 vejce, hladkou mouku, česnek, sůl, pepř, majoránku a olej.
2. Ostrouháme brambory na jemno a vymačkáme z nich vodu. Přidáme vajíčko, sůl, pepř, česnek, **majoránku** a hladkou mouku.
3. Mouku přidáváme postupně, dokud není těsto zahuštěno. Na pánvi rozpálíme olej. Smažíme malé placičky bramboráků.
4. Podáváme k tomu pivo, čaj, mléko a bílou kávu.

majoránka

Matouš Zoubek

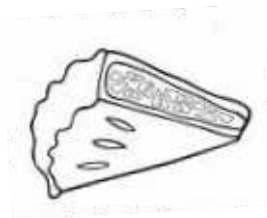
OBRÁCENÝ KOLÁČ

Připravíme si jablka, máslo, třtinový cukr, listové těsto, kulatou formu a pánev.

Jablka oloupeme a nakrájíme na měsíčky. Máslo dáme rozehtát na pánev, kterou máme na mírném ohni. Když je máslo rozehtáté, přidáme přibližně tři velké lžíce cukru a nakrájená jablka. Necháme je tam přibližně pět minut.

Pak jablka naskládáme do kulaté formy, nalijeme zbytek másla, překryjeme listovým těstem a propícháme špejlí. Dáme to do trouby přibližně na dvacet minut.

Po dvaceti minutách vyndáme a obrátíme tak, že máme na formě stejně veliký talíř a obrátíme vzhůru nohama.

Johanna Kopačková

OLEJOVÁ BÁBOVKA

Ingredience: 3 celá vejce
1 hrnek cukru krupice
1 hrnek mléka
1/2 hrnku oleje
2 hrnky polohrubé mouky
1 prášek do pečiva
3 lžíce kakaa

Ve šlehači ušleháme vejce s cukrem do pěny. Poté přidáme olej a mléko. Nakonec vmícháme mouku s práškem do pečiva.

Vymažeme formu máslem a vysypeme ji strouhankou. Nalijeme do ní 3/4 těsta a do zbylého těsta přidáme kakao.

To vše dáme do formy s těstem a pečeme v troubě na 180°C asi 40 min. Po upečení vyklopíme bábovku z formy a pocukrujeme moučkovým cukrem.

Dobrou chuť přeje
Agáta Svobodová

Palačinky

Na palačinkové těsto jsou potřeba 3 vajíčka, 300g hladké mouky a 6 dl mléka. Jako první si do mísy rozklepnu 3 vejce, potom si vezmu šlehač a vejce rozšlehám. Postupně do mísy přilévám mléko a přisypávám mouku.

Když je těsto hotové, nechám na pánvi rozehtát olej a když je rozehtátý, tak na pánev vyliji jednu naběračku těsta. Palačinku osmažím z obou stran a potom ji vyklopím na talíř.

Protože jsem do těsta nepřidala cukr, tak si palačinky dochutím. Mohu si je např. namazat marmeládou, posypat cukrem nebo skořicí, nastříkat šlehačkou.

Berta Filipská

Řízek

Připravíme si: kuřecí maso, sůl, olej, vajíčka, hladkou mouku, strouhanku, pánvičku a paličku na maso.

Nejprve maso naklepeme a osolíme z obou stran. Připravím si hladkou mouku, strouhanku a rozšlehaná vajíčka do hlubokých talířů.

Postupně obalujeme kuřecí maso v hladké mouce, ve vajíčku a ve strouhance. Na pánvi rozpálíme olej a pomalu maso smažíme. Většinou podáváme s brambory.

Veronika Kordíková

Výlet do Tábora

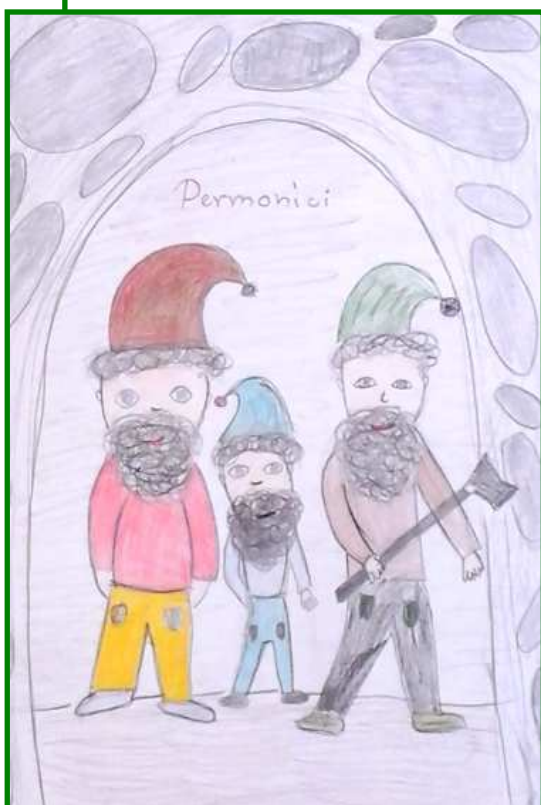

Obrázky nakreslily děti z 2.B a. 4.A

Školní výlet do Tábora

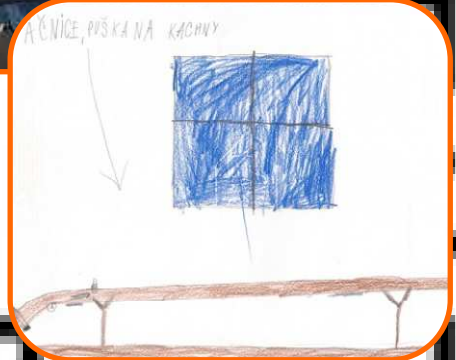
V úterý 2. května jsme byli společně s pátou třídou na výletě v Táboře. V Táboře jsme měli divadlo „O bílé lani“. Divadlo se mi líbilo, protože tam byl hudební doprovod. Po ukončení divadelního představení jsme šli na náměstí, kde jsme si dali svačinu. Po svačině jsme šli do muzea, kde nám pustili krátký film a vysvětlovali nám sílu husitů, kteří měli zbraně předělané ze selského náčiní a místo brnění měli drátěné košile. Pak jsme se rozdělili do skupin, které měly skupinové úkoly o husitech. V muzeu mě nejvíc zaujaly husitské zbraně, například palcát, sekera, kuše, luk, hákovnice, cep, řemlich nebo pavéza. V muzeu dostal každý malý testík. Po prohlídce celého muzea jsme měli rozchod po náměstí, kde jsme si mohli něco koupit. Rozchod trval hodinu. Poté jsme se vrátili k autobusu. Autobusem jsme dojeli do ZOO. Tři čtvrtě hodiny jsme se mohli procházet po ZOO. Pak jsme se vrátili k autobusu a jeli jsme do Pyšel. Na zpáteční cestě jsme se zastavili na občerstvení v Mc Donald's. Celý výlet se mi líbil.

Pavel Matoušek IV.A

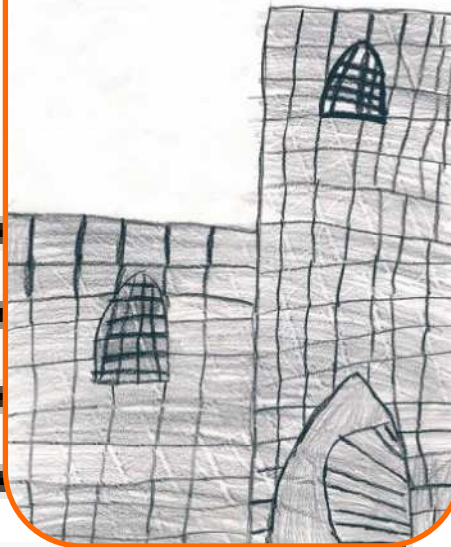

Výlet do Šternberka

Kýlel na Český Šternberk
 Ve čtvrtek jsme jeli na Český
 Šternberk. Musel jsem vstávat
 brzy. Jeli jsme vlakem z
 Čerčan. Počítali jsme schody.
 Hrad byl nedobytný. Hrad
 dobyl Jiří z Poděbrad.
 Věděl jsem velikou hroznou.
 Koupil jsem si dvě svíčky.
 Fotili jsme se. Byli jsme
 šťastní. *M. David*

M. David

Na hrad Český
 Šternberk jsme je-
 li vlakem z Čerčan.
 Věděl jsem, že se-
 dí s holčama na
 prahu, sobě a panu
 došli jsme si, když
 jsme vyzkoušeli
 daleko jsme si sva-
 mu hrad stojí na
 skále. Nakoukla
 se kam Araba a
 Ondřejka. Bylo
 tam několik ko-
 mnat. Nejvíce si
 mi líbilo zlaté
 zrcadlo, které pře-
 došlo k hladomor-
 ni. U pokladny
 jsem si koupila
 vípě. Když jsme si
 vlakem vrátili, šli
 jsme do Byšetských
 Byl dohoda, že vyfotí.

E. Zamrazilová

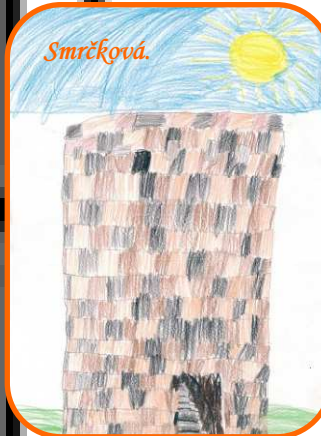

Výlet na Český Šternberk
 Jeli jsme se školou na
 hrad Český Šternberk. Jeli
 jsme tam vlakem, kterým
 se říká Osázaršský pacifik.
 Největší název byl, když
 jsme šli do hlado-mor-ný. V
 hlado-mor-ný všichni lidé,
 kteří něco provdli. Nakonec
 jsme šli na vlak a jeli
 do Čerčan u písků až do
 školy.

K. Tichá

Smrčková.

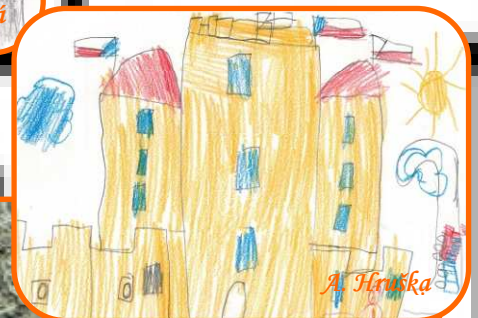
Řáno jsme jeli celá škola vlakem
 do Českého Šternberka. Když jsme
 přijeli vlakem na zastávku, tak
 jsme si dali snídaně. Pak jsme se
 vydali na hrad. Na hradě jsme měli
 prohlídku, protože jsme si koupili
 mapu. Také jsme navštívili hlado-mor-ný.
 A hlado-mor-ný jsme se vydali ke kastelmu.
 Tam jsme hráli na rumpě. Vlakem jsme
 se vrátili do Čerčan, kde máme paní učitelku
 ka koupila krmivo. T. Severa

Na výlet jeli jsme do Čerčan vlakem
 motoráčkem. Vlakem máme jít u písků
 Jablonka, která si měla snídaně. A
 Poté jsme šli na hrad Český Šternberk
 přes řeku Sáranu. Do malého odpočinku
 jsme šli na prohlídku hradu s paní
 učitelkou. Takže jsme se od ní dostali až
 hrad Český Šternberk je nádherný. Vyjímá
 how bylo do hradu jítom si dolehnout.
 V loveckém salónku mě překvapilo archa
 díků ze tří Lanhy. Na hradě jsou v obřadky
 které maloval jeden z majitelů. Vrac
 do jsme se sloupem cestou. Přivítání na
 vlak jsme si hráli. Jeli jsme napříč
 do Čerčan. A v Čerčan jsme šli písků do
 výlet. Výlet jsme u nás měli.

V. Luňáček

M. Provazníková

A. Hruška

Poslední plavání

Bylo zajímavé hlavně tím, že ještě před příchodem na benešovské sportovní zařízení si žáci prohlédli zajímavosti muzea Podblanicko.

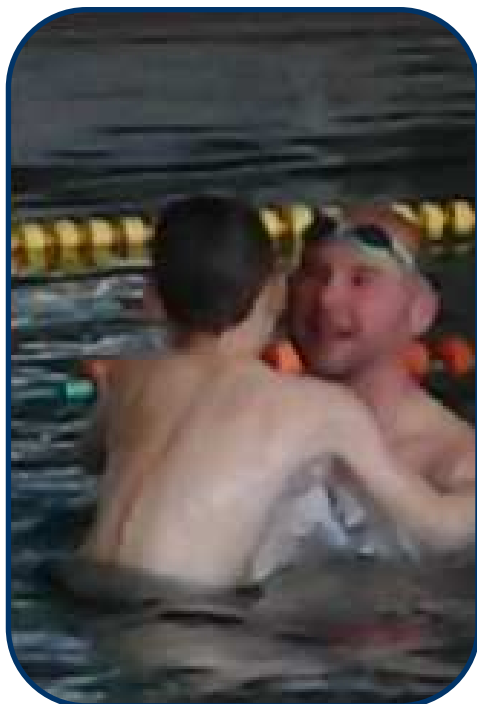
**Žáci druhých
a třetí třídy
zkoumali, jak
a v čem se změnil
život lidí v tomto
kraji za posledních
několik stovek let.**

Také si přečetli něco o dějinách města. Ty jsou od počátků spojené s blízkým Konopištěm. Různé archeologické nálezy a vyobrazení, ale taky některé významné stavby zajímaly „technické typy“. V neposlední řadě se seznámili s lidovou kulturou okolních obcí, včetně nábytku a oděvů. K regionu neodmyslitelně patří i literát a bohém E.A.Pitermann-Longen.

A pak už nic nebránilo tomu, aby se všichni vydali na poslední lekci plaveckého výcviku. Tam ukázali, kolik dokážou doplavat najednou a jakým způsobem, aby jim mohly paní učitelky – bazénky napsat diplomy.

Zbytek času měly děti „volné plavání“ a dováděly i s panem učitelem, kterému zatím ještě uplavat nedokážou.

Poslední lekce se všem líbila. Pro třetí třídu to bylo ukončení plaveckého výcviku, protože povinná výuka je pouze ve druhé a třetí třídě. Druháci se budou ještě zdokonalovat v příštím školním roce, ale místo třetáků s nimi budou jezdit letošní prvňáci.

Družinka

Konec roku a my se musíme tvářit,
jako že se nám to čtení líbí!

Jak ti mám vysvětlit, že nesmíš podvádět?
Přece není možné, abys zase vyhrála!

Zase na toho nejlepšího
nezbyla obruč!

Co jsem provedl,
že musím přemyslet?

Umím si hrát
docela sám...

ale s kamarádem
je to mnohem lepší!

Loučíme se a těšíme se na další focení
ve školním roce 2017 - 2018.

Dětské radovánky

Děti se radují často, ale každý rok 1. června se jedná o řízené radování. Kdo by se taky neradoval, když slaví svátek?

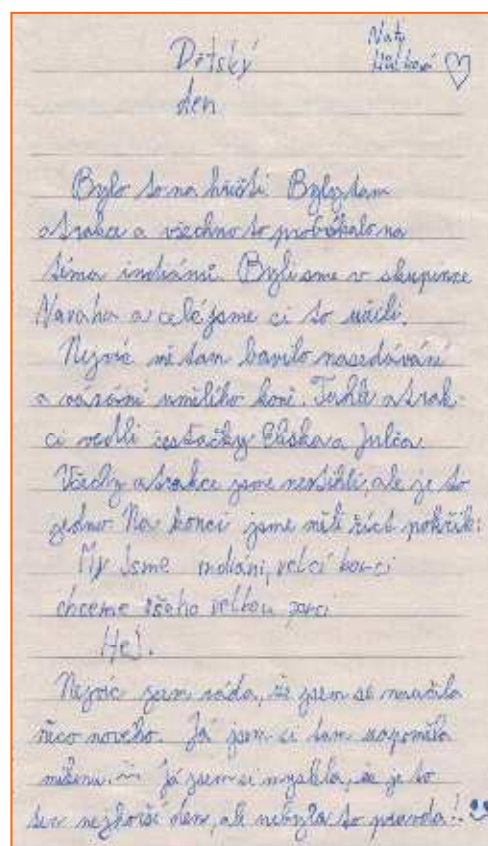
Letos jim Klub rodičů a přátel školy připravil indiánský den. Jak se jim líbil, to dokazují práce žáků. Pojdme si raději ukázat některá zajímavá stanoviště, kde se zúčastněné skupinky dětí snažily co nejlépe splnit připravené úkoly.

Na zdárný průběh dohlížely starší i mladší indiánské ženy, jedna dokonce s indiánským batoletem.

Rozluštit indiánskou zprávu dalo přibližně stejnou práci jako opravit diktát některých dětí.

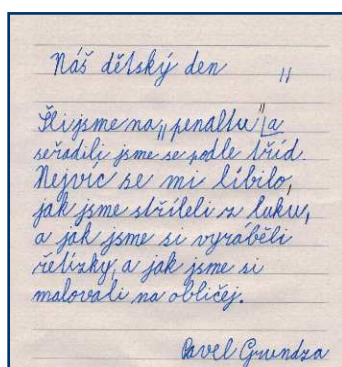
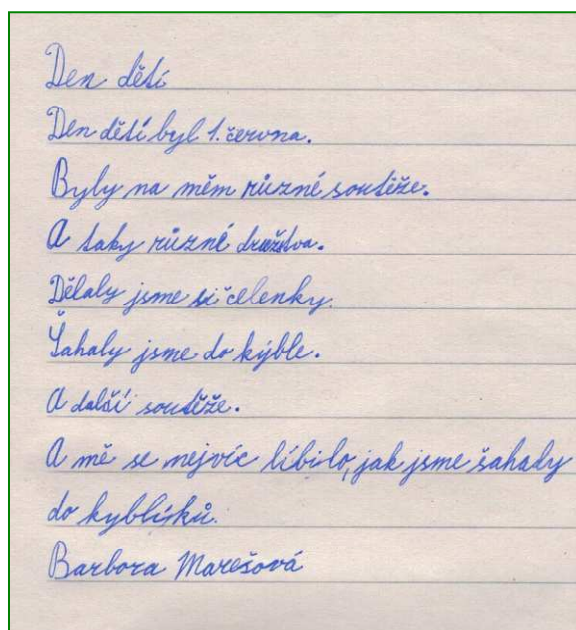
Červené ryby z modré řeky
lovili někteří indiánci lépe,

než odřikávají násobky malé násobilky. Škoda, že se to neznámkuje ve škole v Česku.

Indiánky zvládly chůzi na lyžích ve dvojicích,
v trojici kazil přesunstařešina (vzadu vpravo).

Jízdu na koze předvedla díky sedlu nejen
instruktorka, ale i indián junior.

Zdobení tváří
nevypadalo
vždy ozdobně.

Zatímco jednu loď zvedalo osm dívek, Petr ji dokázal zvednout
sám a ještě k tomu ji držel jen na jedné straně. Obdivuhodné!

Krvavé
čelo

Černý
smích

Asymetrie a Symetrik

Červená
bradka

Natálie Baresová

Dětský den

Nejvíce se mi líbilo stanoviště tůňáct. Tam jsme dělali to, že jsme se učili vázat koně, pak tam byla kosa a na ní jsme se učili nasadit a sesedat z koně. Pak se mi líbilo stanoviště kde jsme sáhali do kbelíků a v nich byli gumové brčky. Já jsem v tom nechěla mít pravouku, ale měla jsem ho sam. :-)
 Když jsem ho vyndala už jsem řekla: ÁÁÁÁ to je slizký fuj! fuj! Já nesnáším pravouky! :-)

Žádné povolené ztráty! Hned po napadení se přihnali bojovníci, kteří svého spoluindiána vystříleli medvědovi z jeho parátů.

Protože nebylo ani 40° ve stínu, několik jedinců se pokoušelo rozdělat oheň, aby se mohli všichni ohřát.

Den dětí?

Den dětí se konal ve školce.

Téma: indiáni

Stanoviště byla o státnosti, síle, přesnosti, chytrosti, a tak dále. Bylo tam 14 stanovišť.

Stanoviště: střelba na medvěda, dělení čísel, náněkání korálků, házení na stěpici, dělení pokytek, sázení do kbelů (kde nikdo nešel), nosení kánel, chytání rybl, indiánský vzhled, chování na prknech, sedání na sedle, stavění skříní, malování na obličej, přivazování ke zvířátkům.

Některá stanoviště byla zábavná a jiná zase vyučovací. Nejvíce se mi líbilo malování na obličej.

Karolína

Při vzpomínce na indiánský den se Marek s Denísem ze 3. třídy nechali trochu unést.

1. místo

První místo, to není jen taková lečjaká věc. Kluci si ho váží velice. Aby ne! Pro takovou výhru museli mnoho trénovat. A vyhrát fotbalový turnaj v Rakousku, to se hned tak někomu nestane. Proto trofej přinesli ukázat spolužákům.

Český Šternberk

15. června
14. června jsme jeli
relakem na Český
Šternberk. Na nádvo-
ří hradu byli dra-
ví pláči - např. víje,
velký, sova pálená,
poštolka a sokol.
Provedli nás celým
sádkem. Nejvíce se
mi líbily tři míst-
nosti - hlavní sál,
místnost s lebkami a
poroží, a také kuřá-
cký salónek. Po oběd-
ě jsme šli do klado-
mouny, kde ležela
kromada kamenná.
Výlet se mi moc lí-
bil.

Carlo Cremonini

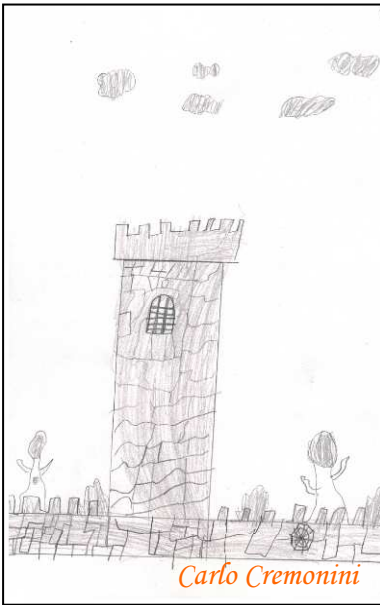

Hrad Český Šternberk na rytině z roku 1770,
rytec C. Steyrer, tiskař J. Sandtner ml.

Prohlídku *Poznej rodové sídlo Sternbergů!*

jsem absolvoval(a) dne.....

Carlo Cremonini

15.6.
Školní výlet na Český Šternberk
Báno jsme vyjeli vlakem
Čerčan. Jakmile jsme vystoupili,
seřadili jsme se do dvojic (a trojic).
Když jsme přišli na hrad, měli
jsme půl hodiny rozchod.
Celým hradem nás provázela
klíčnice a my jsme si předávali
ještě klíč (který byl k ničemu).
Nejvíce se mi líbil strom
rodokmene má lovecký pokoj.
Bylo to pěkné a spálky jsme jeli
také vlakem. Tomáš Křihler

Výstup k hradu

Pohled ze zámeckých komnat na zámeckou zahradu

Natálie Hůlková

15. květen

Hrad Český Šternberk

Se šňůlou jsme jeli na výlet.

Po cestě ve vlaku jsem se probavila
s kamarádkami a maminkou.

Na hradě jsme se dozvěděli,

že jím hradu se jmenuje
Ladislav Šternberk.

Jeho babička se jmenovala Karolína.

Jako suvenýr jsem si vzala kamínek
a na kamínku je můj aneb: šlešinci.

Dolí se Šternberka po osmdesátidenní
schodě a po cestě na nádraží.

Pavel Cerný se zjistil, že nemá barok.

Celkově jsem si šňůlu moc ráda!

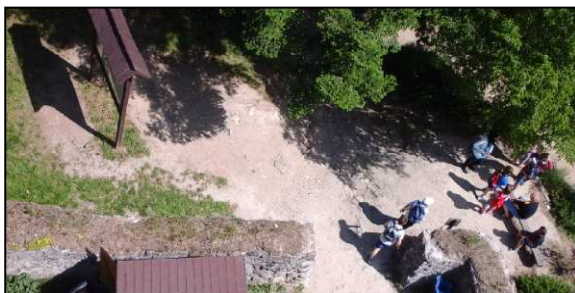
Ukončení prohlídky hradu

Cesta od hradu k hladomorně

Pohled z věže hladomorny do okolí a ke vchodu

Výlet na hrad Český Hradec
 s paní učitelkou, jsme se jeli
 nádraží v Čerčaních. A jeli jsme
 vlakem do Českého Hradce.
 Kde jsme navštívili hrad. Hra-
 dek. Prohlédli jsme si ho. Hra-
 dek se mi moc
 líbil. Ale nejvíce mi byl lí-
 bost z hrade. Moc rád bych
 hladomna. Marek Troníček

Pohled do hladomorny shora,
 sestup dolů a pohled zdola

Denis Matisko

15. června

Hrad Český Hradec

V úterý 14. června jsme jeli na výlet. Jeli jsme vlakem na hrad Český
 Hradec. Když jsme přišli na nádraží
 hrade, dostali jsme rozechod. Prohlédli jsme
 si sovy a pak si nás zavolala paní, která
 nás prováděla celým hradem. Nejvíce se mi
 líbil prohlídka libé a pracovní a rozechodem
 Hradem. Výlet se mi moc líbil.

Barbora Slabyhová

Rozloučení s Rudolfinem

Kdo se stávil u cihlíček
cestou na hudební lekci?
Třetáci tu bez výčitek
prohlížíjí uměleckou sekci.

Kdo na cihly maloval tu
celý den a celou noc?
Ti, co handicapovaným rádi
přijdou někdy na pomoc.

Co kreslili na cihly,
co anglicky se řeknou brick?
Většinou kytky a srdce,
někdo třeba Titanic.

Proč se děti posadily
a proč ještě nejdou dál?
O hladovce unavené,
kdo by na lekci pak stál?

Když si na zem děti sedly,
zaplnily celý sál?
Jistě, pak počkaly na to,
až hostitel je přivítal.

Nač se takhle seřadily
postupují stále dál?
By je pořadatel akce
razítkem označoval.

Co dělaly v této dílně,
když dvoranu opustily?
Nesmyslná slova k písni
naučit se pokusily.

LIMU LIMU LIMA
GUD LA ZOLEN ŠINA
EVE BERGENA BLU
EVE BERGENA SMU
LIKARI LIKARE
OM SOMAREN

Proč jim chlapík v další dílně
xylofon či dřívka dal?
Aby každý k divné písni
na rytmičkový nástroj hrál.

Proč tu kytky položili,
dali obraz na stojan?
Zemřel Jiří Bělohlávek,
šéfdirigent, skvělý pán.

Kampak se svým nástrojem,
někteří se tahají?
Do dvorany k zakončení,
kde už všichni čekají.

Kdo to zlobí, tahá kluky,
nikdo tomu nezabrání?
Jeden kluk, jak asi zdá se,
nemá řádné vychování.

Proč tu všichni takhle stáli,
rukama se sloučili?
Aby zpěvem, tancem, hudbou,
spolu se rozloučili.

Kampak děti všechny vedli,
kde byl schován hudby duch?
Cestou temnou do podzemí,
srdce dělá buchy buch.

Co dělali v podzemí,
než vrátili se zase zpátky?
Zpívali o čtyřech živlech.
Pak za sebou práskli vrátky.

Šli zpět domů děti z Pyšel,
když už vyšli z Rudolfina?
Kdepak, šli do botanické
s nimi učitelka Ina.

Kde se děti zastavily
zlých úmyslů prosté?
Na Karlově mostě byli
všichni chvilku hosté.

Co je pobavilo nejvíc,
čemu se tam divily?
Na plotě visací zámky
různé lidi spojily.

Co se třpytí na stojanu?
Co nabízí krasavice?
Smaltované spony, brože,
zajímavé náušnice.

Nač ve vodě uchycen je
válec a dvě koule?
Pro šílence, co chtějí mít
ze „suché vody“ boule.

Koho děti pozdravily?
Chobotnici Žofii.
Těsně předtím než se spolu
od Vltavy vzdálily.

Kam šly? Přece do zahrady,
jenže botanické.
Bylo to tam vzrušující,
přesto prozaické..

Když se do jeskyňky koukly,
co viděly v díře?
Od stropu za nohy visí
malé netopýře.

Co v zahradě mnoha barev
hostům jejich oči újí?
Starou pravdu potvrzují
keře božských růží.

Proč je ovce jen na hrnku?
Rozluštění záhady:
živé ovce nepatří do
botanické zahrady.

Ptáte se, proč někdo nešel
do skleníku dál?
Byl to ten, co vůni
levandule neodolal.

Proč už končí povídání,
co kdo dělal, když tu tehdy byl?
Zbylé síly schoval každý v horkobraní,
aby se včas na nádraží doplazil.

Výlet v Praze

V pondělí 19. června jsme jeli na výlet
do Prahy. Jeli jsme vlakem. Vyšli jsme
na hlavním nádraží. Nijáče jsme došli
do Ručičky, kde nás čekal posetelní hudební
program s letištního cyklu. Zpívali jsme, hráli
jme na nástroje a měli se hroší hane.
Potom jsme šli do botanické zahrady.
Nachodili jsme 16 km, byli jsme unavení.
Děle jsme první návštěvu

Denis Matisko

Je to bezvadné, že se k nám dostal i příspěvek z druhého stupně. Příběh žákyně 7. třídy je příjemným zpestřením Školníčku.

Ještěrka

Nela Brousková

Naše rodina každé léto jezdí na dovolenou a letos jsme si vybrali jeden malý ostrůvek v Řecku, který se jmenuje Zakynthos. Jednou už jsme tam byli a moc se nám tam líbilo.

Takže jsme vyrazili, když už jsme byli tam, tak pro nás přijel autobus, který nás také odvezl na náš hotel, který jsme si objednali. Jelo nás tam šest, takže jsme na jednom pokoji byli tři a na druhém také tři. Já byla na pokoji s mámou a tetou (sestra táty) a na tom druhém pokoji byla moje druhá teta, strejda a bratranec.

Jeden večer, když už jsme se připravovali ke spánku, tak jsme s mámou uslyšeli křik z vedlejšího pokoje, kde spala teta a křičela: „Áááá pomóóóc, ještěrkááá“. A jelikož jsme holky a nemáme moc dobrý vztah k plazům, tak jsme začali ječet taky. Mezitím co jsme s tetou ječely, tak máma doběhla pro strejdu (Dádu) a říká: „Dádo, zaříd' to, máme v pokoji ještěrku“. (Dádo, zaříd' to je takové naše heslo, protože tam všechno zařizoval Dáda). On tam v klidu přišel, my tam hysterické, že nás ta ještěrka kousne, otevřel dveře na balkón a snažil se ji vyhnat, jenomže ona se někam schovala a vůbec jsme ji nemohli najít. Tak jsme plánovali, že budem spát u nich vedle v pokoji, že my tady spát nebudeme, když se vrátí atd. Dáda už byl docela na nervy a rozčileně řekl: „Holky, buďte v klidu, vždy už tady určitě není, to už by jsme ji dávno našli“. Ale my, že né, že dokud se nebude vědět, kde ta ještěrka je a nebude venku, tak že nebudeme spát. Asi po dvou hodinách hledání ještěrky zjistíme, že je zespoda na gauči, kde spala teta. Když to Dáda řekl, že tam je, tak jsme opět začali ječet a Dáda už to nemohl vydržet, tak vyndal celou tu sedačku ven a začal tam s ní klepat.

Sedačku pak vrátil zpátky a šli jsme všichni spát v domnění, že si ještěrka někde venku hezky běhá. Ráno jsme se probudili tím, že jsme opět slyšeli křik z vedlejšího pokoje, byla tam totiž zase... Dáda už to nechtěl nadále řešit a radši vyměnil pokoj.

Nebylo to jenom kvůli ještěrce, měli jsme tam totiž také vosí hnízdo. Ale to už je jiný příběh.

Milí rodiče,

stejně jako loni se "přespání" úžasně povedlo - alespoň za mě. Dítka to měla letos o trochu těžší, neboť si všechny ingredience na polévku musela najít v lese a také přinést (nesli 5l kanistr s vodou, česnek, cibuli, petržel, celer, brambory, mrkev, koření a sůl), ale donesla si také kůru na podpal. Z lesa přišli nadšení a hned je pan učitel rozdělil na stavitele stanů a kuchaře a kuchtičky. Všichni se moc snažili a i když se zdálo, že některé stany postavit nezvládnou, nakonec se vše podařilo. I kuchaři nakonec udolali slupky brambor a nakrájeli všechnu cibuli a míchali, a míchali. A pak přišla na řadu odměna v podobě melouna od Míši Hruškové (byl výborný - díky moc) a pak okurky, rajčata, papriky, později buřtíky s chlebem, občas s hořčicí, jinak tekla proudem kečup.

Pak chvilku běhání, skákání, houpání, fotbálek s trochou dohadování a podpory roztleskávaček. Energii načerpali z výborné polévky. Zde musím podotknout, že po sobě každý jednotlivý druháček uměl umýt svůj talíř a opláchnout si hrneček - jsou to šikulové.

O oheň se parádně staral Šimon Antony, přikládal a hlídal oheň velmi poctivě, Róza zase statečně míchala i přes kouř z ohně.

Potom, stejně jako loni, dostaly slovo kytary a dítka zpívala a zpívala: Citrónky, Bednu od whisky, Jóžina, zkrátka samé pecky.

A potom už jen zbývalo vyčistit zoubky, očka a hurá do hajan. Pak následovalo spoustu špitání, hihňání, štěbetání a "pané učitelí" asi tisíckrát. A pan učitel byl velmi trpělivý a obcházel stany tak dlouho, dokud se před půlnocí nerozhostilo nádherné ticho. To trvalo až do půl sedmé ráno, kdy však během chvilky, byly najednou vzhůru všichni a opět v plné kondici, zejména co se hlasivek týče.

U snídaně bylo znát, že jsou už zase o rok starší, protože letos jimi proteklo celkem 5 litrů kakaa! Děkujeme za úžasnou bábovku od Šretrů, super koláč o Hrušků a samozřejmě delikatesní dortík od Alenky Pohankové na rozloučenou. Opět jako loni si i letos sami připravili sváču (chleba s marmeládou nebo šunkou, paprika a nektarinka), doplnili jsme lahvičky na pití a hurá do školy.

Ráno jsem musela odvézt auto do servisu a tak nebylo čím odvézt všechny což naše skoro třetáky nejdříve zaskočilo ale poprali se s problémem, jak jen mohli: popadli všechnu bagáž a pomáhali si, jak jen to šlo a do školy nakonec vše odnesli sami! Měli jste vidět ty závistivé pohledy třetáků, kteří se právě trávili hodinu češtiny před školou. Do školy se vrátili hrdí budoucí třetáci, supertým se svým superkoučem - panem učitelem - kterému patří můj velký obdiv a dík. Přespání se letos zúčastnili z celé školy pouze dvě třídy a naše třída byla jednou z nich. Pan učitel naplánoval celou lesní trasu, nakoupil ingredience na polévku a s fantazií je poschovával v lese, úžasně hrál na kytáru a spravedlivě rozsuzoval všechny spory. Je bezva, že se přespání zúčastnili všichni, kteří mohli a nebyli již odjetí na prázdniny. Věřím, že tuto krásnou tradici příští rok opět zopakujeme.

Děkujeme za zapůjčení stanů Šretrům a Spáleným.

Krásné léto všem

Pavla Šintalová

Poděkování a rozloučení

Školní rok máme za sebou a já věřím, že už se všichni těšíme na zasloužené volno. Než odejdeme na prázdniny, ráda bych se poohlédla za uplynulým školním rokem, byl pro nás všechny velice náročný. Chtěla bych poděkovat všem rodičům našich prvňáčků za vzornou přípravu dětí do školy, za jejich podporu a spolupráci při školních akcích. Vím, že každodenní čtení, psaní a počítání bylo pro všechny občasným trápením, ale věřme, že se nám to do budoucna zúročí, patří Vám velké DÍKY! Jmenovitě bychom chtěli poděkovat paní Machkové a panu Mosnerovi za účast v projektu Čistá řeka Sázava, panu Rohlíkovi za doplňkový program a odměny pro děti na škole v přírodě. Paní Bakešová si zaslouží veliké uznání za účinkování v porotě při Májovém zpívání. Dále bychom chtěli poděkovat panu Kubeškovi, který pro obě první třídy připravil nepopsatelně úžasnou prohlídku hasičské stanice v Jílovém u Prahy, kde měly děti možnost prohlédnout si a vyzkoušet si práci hasiče. Také děkujeme paní Oberfálcerové a Gbelcové za mimořádný program pro děti na konci školního roku. Když už jsem u toho děkování, jedno velké DÍKY posíláme také do školní družiny pro paní učitelku Haničku Slámičku, za její opečovávání dětí na škole v přírodě. Na závěr bychom měli pochválit hlavně naše prvňáčky, kteří dali do celého roku mnoho námahy a úsilí. Vzpomeňme si na září, kdy přišli celí vystrašení a poprvé usedli do školních lavic. Vidíte nyní ten rozdíl? Řekla bych, že už to jsou docela mazáci. Svým aktivním přístupem ke školní docházce se toho mnoho naučili a já mám radost, že je to bavilo, mnohdy chtěli vědět ještě více. Věřím, že jim tento přístup ke vzdělání vydrží dlouhá léta a budou nám všem dělat ohromnou radost.

Nové povolání Dominiky Chalušové?

Pan Kubeška

Martina Jirešová

Alex, Ondra, Eda, Martina

Ta naše úča je opravdu šílená, co si to na nás zase vymyslela.... My víme, že ráda sportuje, ale tohle? To už je moc! Nestačí ji, že v září běháme Václavku? To musí vymýšlet i něco v těch ohromných vedrech?

Ted' už vážně.... Na začátku června se 1. A vydala zdolat pyšelský kopeček. V rámci hodiny tělesné výchovy jsem si udělali den na kolech. Výzva byla opravdu veliká, kdo nejrychleji vyjede kopec na Loretu. Nejdříve jsme se pořádně protáhli, rozcvičili, připravili svá kola a vydali se na závod. Jako první vyrazili kluci, kteří se s kopcem zdárně poprali, mnoho z nich mělo i pěkné časy, nejrychlejší však mohl být jen jeden, Alex Rohlík. Poté přišly na řadu dívky, i přes velikou námahu všechny celý kopec nevyšlapaly. Nejlepší však byla se svým výkonem Laura Daciú, která předčila i některé chlapce. Děti se v průběhu závodu neskutečně podporovali. Zjistila jsem, že mám třídu plnou gentlemanů. Kluci v cíli nedočkavě čekali na spolužačky a po protnutí cílové čáry jim odebírali kola k servisní prohlídce a zároveň jim podávali pití. Na konci závodu byl každý odměněn sladkostí a diplomem.

Dominika Chalušová

Jsi si jistý, že to Danovo kolo opravíme? Jak tam ten blatník patří?

Laura Daciú

Čmelák zemní

DOBRÁCI ČMELÁCI

Už Jste se někdy zamysleli, kde vlastně sídlí čmeláci? Víme něco o včelích domovech, o vosích hnízdech a sršních rojích a trošku tušíme, že se čmeláci skrývají někde na mezích. Pravda o jejich hnízdech je úžasná!

Čmeláci hnízda jsou velmi nedokonalá a jejich kolonie mívá na rozdíl od tisícových rojů včel či vos jen několik set, někdy i jen desítek jedinců. Mírumilovní čmeláci proto nejsou nikdy tak rozšíření jako právě vosy nebo včely. Přesto jsou pro přírodu nesmírně užiteční a mnohé druhy rostlin by bez nich zanikly. Jejich květy totiž ukrývají nektar, jímž lákají opylovače, na dně velmi dlouhé květní trubky, takže k němu včely nedosáhnou. Tyto rostliny, např. jetel, proto včely nenavštěvují. Zato čmeláci jsou vybaveni mimořádně dlouhým sosákem, jímž dosáhnou na dno i těch nejdelších květních trubek.

A jak je to s tím hnízdem? Když se brzy na jaře probudí paní čmeláková celá zesláblá dlouhým hladověním, musí se rychle vykrmit a nabrat sil, aby se mohla pustit do vyčerpávající práce - založení nového hnízda. Za nepříznivého počasí mnohá samička svůj první velký úkol v životě nezvládne a zahyne. Ty, které přežijí, vyhledají vhodný prostor pro hnízdo - často stačí chomáč staré trávy, opuštěné ptačí hnízdo nebo stará nora po hraboši. Samička teď musí pracovat rychle.

V hnízdě si nedaleko vchodu připraví jakýsi pohárek z vosku a naplní ho nektarem z květů. To bude její zásoba pro příští dny. Z nasbíraného pylu uhněte asi půlcentimetrovou hrudku, k níž přilepí prvních několik vajíček a překryje je voskem. Někdy zůstane jen u té jedné, ale často přidá ještě několik dalších. Pak podobně jako ptáci vajíčka zahřívá, aby urychlila jejich vývoj. Z vajíček se během pár dnů vylíhnou bílé beznohé larvy, které se živí pylem uloženým ve voskové buňce, a nektarem, kterým je samička sama přikrmuje. Jakmile larvy dorostou, uvnitř buňky se zakuklí. V kokonu dojde během několika dní k jednomu z nejúžasnějších zázraků přírody: neforemné larvy se promění v roztomilé „medvídky“ - dospělé čmeláky. Ti se vykousou z kokonu i voskové komůrky a během několika hodin jsou schopni sloužit své matce - královně.

Jarní příběh

Ke konci jara jsem dělala pořádek ve věcech uskladněných na zahradě v přístřešku. Měla jsem tam i složený ubrus. Když jsem ho zvedla, byl nějak slepený k jiné věci, po odtržení jsem zjistila, že jde o hmyzí domeček, asi čmeláčí. Měl několik komůrek. V každé komůrce byl jeden pylový knedlíček a na každém knedlíčku bylo přilepené jedno vajíčko. Domeček, ve kterém zbyly tři komůrky, jsem odlepila z ubrusu a dala do plastové krabičky. Třeba se mi podaří larvičky zachránit.

Po pár dnech bylo vidět, že se vajíčka protáhla, vyrostla. Po dalším týdnu již byly larvičky větší a hýbaly se, stále jedním koncem přilepené ke knedlíčku. Po dalším týdnu již byly pěkně velké a začaly se živit svým pylovým knedlíčkem. Po dalších několika dnech snědly svůj knedlíček a dostaly se ven z komůrek. V komůrkách zbyly jen jejich hovínka. Po pár dnech začaly spřádat nitky - jako jemnou vatou. Ale zakuklit se podařilo jen jedné larvičce. Druhá larvička sice také spřádala nitky, ale ve velkém prostoru krabičky se nezakuklila.

Kukla po pár dnech ztmavla, snad došlo k proměně.

Věra Takátsová

Vysněné prázdniny

ŠKOLNÍČEK

Každý si vysní svoje prázdniny. Někomu se splní, jinému ne, ale všechny děti mají volno a to je nejdůležitější. Barbora Pánová zobrazila svůj prázdninový sen. A Marek Matějka nakreslil p. učitelce obrázek na prázdniny. Asi si myslí, že takhle vypadá její nálada, když nevidí svojí třídu celé dva měsíce.

Ale co předcházelo prázdninám? No přece....

Poslední zvonění

V tomto školním roce si museli žáci přijít pro vysvědčení do pyšelské školy až 30. června. Kalendář nemilosrdně přisoudil toto datum pátku. Devátákům to přišlo už moc dlouho, proto tak spěchali po posledním zvonění ven, že na fotografiích většinu z nich můžeme jen tušit. Jen pan učitel Páťal vyšel zcela klidně a pomalu, možná i proto, že pro něj to bylo taky poslední zvonění ve škole v Pyšelích. A dospělí vnímají stejnou situaci úplně jinak než žáci.

Ahoj!